

Õhulauk 14.5.2014

Tõnis Erilaid

Kuidas tunnen Eesti kuulsat näitlejatari

Kui ma hommikuti tööle sammun, jääb minust vasakule Kreutzwaldi tänaval juugendmaja, millel silt «Siin elasid 1921–1941 näitleja Liina Reiman ja dirigent Raimund Kull». Nii tunnen mina näitlejatari.

Omal ajal kõneldi Reimanist kahte moodi: kui teatritähest või siis oli kuulda klatši. Eks too klatš olegi meieni rohkem jõudnud. Wikipediagi kirjutab, et Reiman aeti Estoniast, kuna mitme skandaalse armusuhte tõttu ei saavutanud ta edu. Elo Tuglas, sõbratar, on

oma päevikusse märkinud: suur, südamluk, hoolimatu, märatsev. «Suudleb suures meeleliigutuses igauht ja manab vihas samuti igauht,» märgib Elo Tuglas ja iseloomustab: «Ta õlad on kuidagi vormitud, selg kühmakas, jalad õieti paksud ning taljet pole olemaski. Oleks tal operetinäitleja sale figuur, siis, ma usun, hindaksid isegi raamatupoodnikud ta suurt artistiolemust.» Kui Uudisleht oli kurtnud, et Reimanil puudub seksapiil, siis istusid Elo ja Liina koos

ja mõtlesid, et kas ei tuleks avaldada Liina meeste nimekiri – et näe, kes kõik teda veetlevaks pidasid. Kaasa arvatud grusiinlasest üliõpilane, kes suures armuvalus end Reimani ees maha lasi.

Reimanist on tark lugeda Loomingus ilmunud Mats Traadi novelletti «Kolm Solveigi». Pikakose suvemaja kuulsatest näitlejataridest rääkiv lugu on internetiski kättesaadav.

Liina Reiman (neiupõlvenimi Põlde) sündis täna 1891. aastal.